

Pismo to wychodzi codzien
oprócz świąt uroczystych,
w drukarni
ST. GIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA
Kwartalna.....złp. 12
Miesięczna..... „ 5

Jutro Korduli Panny.

Gazeta Krakowska

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE

Barometr zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzien godzina	Barometr na 00 W.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7 27	3. 152	+ 4,9	- 2,0	Zaden	Pogoda z chmurami	
12	3. 217	12,6	+ 3,5	Pl. Wschodni słaby	„ „	
20 3	2. 938	13,2	3,5	„ „	Pochmurno	
9	3. 203	+ 6,6	+ 1,5	Wschodni słaby	Pogoda z chmurami	

Cześć Nieurzędowa.

KRAKÓW.

GŁOS

JW. SENATORA DELEGOWANEGO

Jacka Mieroszewskiego

PRZY ZAMKNIĘCIU OBRAD SEJMOWYCH.

(Dokończenie.)

Pozostałe po Rządzie jeszcze byłego Xstwa Warszawskiego prawo stęplowe, w niektórych artykułach wcale do obecnego położenia naszego niestósowne, w wielu uciążliwe a w poborze nastęrczające sposobność wyrządzenia mnogich szyskan, potrzebowało konieczny zmiany. Utworzonym przeto został projekt, który zbliżając się ile można do owego prawa dla uniknienia trudności oswojania się z nowościami, zarządzał oraz powyżey wspomnionym nieprzyzwoitnosciami. — Przyjęcie onego po usunięciu w drodze wzajemnego porozumiewania się natrafianych trudności, i następne w ustawę zamienienie, przekona mniemam Współobywateli w doświadczeniu, jak usilnie starano się w téj zmianie połączyć zapewnienie Skarbowi do-

chodu, bez uciążenia kontrybuentów i bez narażenia ich zawitością przepisów namumowolne uchybienia.

Tak dobru powszechnemu całego kraju zaradzając, nie przepomnieliśmy także o zapewnieniu indywidualney pomyslnosci, ile tego sprawiedliwosc wymagała, a możność dozwoliła.

Obmyślenie funduszu na wynagrodzenie poszkodowanych przez woyskowe rekwizycye, na przypadek jeżeli czynione w téj mierze z strony Rządu przełożenia, nieodniosłyby pożądanego skutku, jakkolwiek uszczuplające znacznie fundusze krajowe, nie mogło byż jednak zaniedbanym, bo słusznosc przemawiaza tém, ażeby przypadkowo spadła na kray nasz klęskę, wszyscy jego mieszkańcy podzielali.

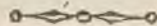
Ustawa o stowarzyszeniu emerytalnym, świadczyć będzie o troskliwosci Rządu o zabezpieczenie losu tym, którzy stargawszy sily na posłudze krajowej, mogliby się ku schyłkowi życia znaleźć w nędzy, opuszczonymi od społecznosci, na której dobro pracowali. Lecz że zamożność skarbu szczupley krainy, niedozwolila, ażeby sam Rząd mógł się wy-

wiązać z tego długu sprawiedliwości, zniewolonym był przeto zaprojektować środek stowarzyszenia się obowiązkowego dla Osób z skarbu płatnych, a dobrowolnego względem tych, któreby w chęci obmyślenia sobie i rodzinie swęj znośnego przynajmniej w nie-szczęściu losu, przystąpić do tego społeczeństwa chcieli. Pogodzenie miejscowych kraju tego okoliczności, z sprawiedliwą względnością, stawiało w prawdzie w drodze dyskusyi nie małe trudności. Mamy albowiem Urzędników, którzy przechodząc przez szybko po sobie następujące rozmaite zmian politycznych koleje, i pod istniejącemi w ówczas Rządami znaczną liczbę lat przesłużwszy, dziś schyleni pod ciężarem wieku, znajdowałiby się w smutnym położeniu, gdyby w teraźniejszym Rządzie nie znaleźli opieki. Mamy i takich, którzy od epoki zaistnienia téj krainy, zajmując posady czasowe konstytucyą wskazywane, strawili lub jeszcze strawić mogą acz z niejaką przerwą i na różnych stopniach, znaczną liczbę lat w usłudze publiczney. Są w reszcie poświęcający się zawodowi Nauczycielskiemu, którego mozolne prace na większe od innych względem zasługują. To wszystko nasuwało takie zawady, iż tylko mocna gorliwość a znoszenie się pomiędzy sobą Władz krajowych, okazana otwartość i wyrozumiałość, pokonać je mogła.

Ustawa tworząca oddzielne filialne cechy dla Starozakonnych, kunsztami i rzemiosłami trudnić się chcących, dowodzi troskliwości o wszystkie klasy mieszkańców, równie jak o zabezpieczenie publiczności od szkód, na jakie przez niedość dokładne robót rzemieślniczych wykonywanie, narażaną częstokroć bywa. Otworzenie zaś Rządowi kredytu na znaczne summy w celu wykonania projektów do upiększenia miasta, przez odbudowanie Sukiennic zmierzających, tudzież upoważnienie Go do pomnożenia pieniężnego obiegu przez założenie mennicy, i rozporządzenie w budżecie dochodami rocznemj przekona, iż obok dobra powszechnego, szczególne także zaniebanem nie zostało.

Winszuję sobie, iż mi się dostał zaszczyt podzielenia tych prac z Wami Szanowni Reprezentanci! Niosę Wam dzięki za powolność, z jaką raczyliście przyjmować uwagi, jakie niekiedy z miejsca, na którym mię wola Wasza postawiła, czynić zniewolony byłem. Jeżeli zaś takowe komu przykre mi by-

ły, niechay mię przed Nim wymówi, iż to czyniłem w szczerém przekonaniu, iż tego obowiązku mój wymagał. A jak ostatnią z uchwał Waszych, było upoważnienie Senatu do złożenia w ręce Dostojnych Pełnomocników, znaku wyobrażającego dziękczynienie Mieszkańców téj krainy, za prace w przywodzeniu do skutku intencyj Najjaśniejszych Protektorów naszych podjęte, tak ostatnim naszym czynem niech będzie złożenie w pobliskiéj świątyni u stóp ołtarza, dziękczynień Twórcy, jako Autorowi wszelkiego dobra, za udzielone nam błogosławieństwo w kierowaniu czynności naszych ku ogólnéj pomyślności; do czego wzywając Was Szanowni Koledzy, i z mojęj strony dopełniając ostatniego z przepisanych Prezydującemu obowiązków, ogłaszam Posiedzenia nasze za ukończone.

WIADOMOŚCI Z OSTATNIEJ POCZTY.

A N G L I A.

Londyn 28 Października.

Onegdaj nadeszły z Lizbony depesze do ministerium spraw zagranicznych; poczem hr. Funchal miał długą naradę z lordem Palmerstonem.

Przez okręt parowy *African* otrzymaliśmy wiadomość z Lizbony do 25 a z Oporto do 26 września. List z Lizbony d. 24 donosi: »Marszałek Bourmont, widząc z jednej strony, co się w Lizbonie dzieje, z drugiej strony rozważywszy stan wojska miguelistowskiego, złożył dowództwo, wraz z nim generał Clouet, la Rochejacquelin i wszyscy inni officerowie w liczbie 150 wszelkich stopni. To jest factum urzędowe więcęj jak urzędowe, otrzymałem albowiem zapewnienie o tém przez lorda Russel, przez angielskiego admirała, i przez P. Peters, prywatnego sekretarza. Wszyscy ci officerowie byli już wczoraj w drodze przez Villa franca, do Hiszpanii; lecz dziś wieczór zapewniano mnie, że Bourmont i Clouet chcą wsiąść na angielski okręt wojenny. Pewien officer nazwiskiem Macdonald miał objąć dowództwo wojska miguelistowskiego lecz prawdę mówiąc, wojsko to ogołocone jest ze wszystkich potrzeb i całkiem dezorganizowane; ten stan krytyczny staje się jeszcze dotkliwszym przez ogromne ulęwy, które się od parę dni zaczęły, i jak za swych w tym kraju, długo trwać zwykły. Mówią

iż w tych dniach już przeszło 3000 ludzi rozeszło się do domów.

Królowa Donna Marya wylądowała d. 22 września i przyjęta została z największym zapalem. Posłowie Anglii i Francyi, wraz z dowódcami angielskich i portugalskich okrętów wojennych, towarzyszyli królowej do pałacu. Dnia 23 objeżdżała J. K. Mość główne ulice stolicy, i zwiedziła warowne linie miasta, była też obecną powszechnemu przeglądowi jej sił zbrojnych, które przez werbunki i zbiegów znacznie pomnożone zostały, mówią że do 30,000 ludzi. Waly stolicy już teraz obsadzone są 200 działami.— Gdy dnia 24 września marszałek Bourmont wraz z innemi officerami podali swoje dymisysje, cofnęły się wojska miguelistowskie o 3 mile od walów Lizbony.

Według odebranych dnia wczorajszego raportów z Portugalii, potwierdza się zupełnie wiadomość o bitwie zaszłej d. 14 z. m. w której migneliści wielką ponieśli klęskę. Admiral Parker wysłał barkę do Sacavem, która miała przewieźć do Anglii PP. Benrmona i Larochejacquelin, lecz ci namyślili się inaczej; wielu officerów i prawie cały sztab udał się za niemi. Do d. 24 z. m. nie utworzył jeszcze Don Miguel żadnego sztabu.

Półkownik Macdonald, obejmujący teraz dowództwo nad miguelistami, służył dawniej w Hiszpanii; a w czasie wojny o niepodległość walczył w wojsku angielskiem. Mnóstwo zbiegów officerów, żołnierzy i nrzędoików, przybywa do Lizbony. Marszałek Bourmont miał po nieszczęsnej bitwie d. 14 z. m. oddać pod sąd wojenny generała Lemos, za to iż w nypotrzebniejszej chwili cofnął swój korpus, mówią że go wskazano na śmierć i niezwłocznie wyrok spełniono.

Hiszpański Infant, książę Don Carlos z infantkami znajdują się w Tomar.— Bernardo de Sa, wprzód gubernator w Oporto, a teraz w Peniche, zrobił wycieczkę i pobił miguelistów koło Obidos; 500 ludzi piechoty i 200 ludzi jazdy Don Pedra z trzema działami przepawili przez Tag pod Aldea Galega, opanowali miguelistowskie magazyny w Zamora, Correa i Salvaterra, sprowadzili wiele zapasów i mnóstwo bydła dnia 20 do Lizbony.—Dnia 21 rozdano 37,000 racy pomiędzy wojsko; 20,000 karabinów oczekiwano w tych dniach, poczem na jenerał Sal-

danha, mianowany przez królowę feldmarszałkiem, uderzyć na nieprzyjaciela w otwartem polu. Wojska Donny Maryi tworzą się z nadzwyczajną szybkością, a w bitwie d. 14 walczyli mieszkańcy Lizbony jak starzy żołnierze.—Xiąże Palmella zasłabł na cholerę, lecz został uratowany.

Pomiędzy krociami wieści na naszey giełdzie rozgłoszono i tę, że karlistowscy francuscy officerowie, którzy służyli w wojsku Don Miguela, odebrawszy wiadomość o zamierzonych nowych poruszeniach książęny Berry albo we Włoszech albo w południowej Francyi, opuścili Portugalię, gdzie już nie pomódz nie mogli, aby być czczeniemi działan książęny Berry. (G. P. S.)

PORTUGALIA!

Lizbona 24 Września.

Antonio Carlos Andrada, który z Brazylji przez Anglię tu przybył dla naklonienia Don Pedra do powrotu do Brazylji, odjeżdża z niczem; Don Pedro bowiem odpowiedział mu: »Jeszcze w maju poleciłem zawiadomić rząd w Rio Janeiro i mych tamecznych przyjacioł że już nigdy ani korony brazyljskiej, ani żadney inney przyjąć nie myślę; zrzekłem ja się na zawsze tego dostojenstwa, i pragnę tylko widzieć ustalony tron mego ulubionego syna Don Pedra II.

Powtórnie przejęto listy ajenta Miguelistowskiego Pan Saraiva w Londynie i t. d. według tych skompromitowany jest także Sir H. Hardinge, który imieniem księcia Wellingtona z nim się naradzał.

O przybyciu królowej udzielają dzienniki te doniesienia: »Od godziny 11 1/2 wystrzały z wieży St. Juliao de Bugio, zapowiedziały przybycie J. K. M. Donny Maryi II, królowej Portugalskiej, J. C. M. książęny Braganzy, J. C. M. książęny Amalii, poczem J. C. M. książę Braganza (Don Pedro) z swymi szambelanami i adjutantami opuścił pałac, udał się do zbrojowni i ze swymi towarzyszami i admirałem hr. de Cap St. Vincent (Napier) wsiadł na okręt dla popłynienia naprzeciw przybywającym dostojnym osobom. J. C. M. w krótkce doznał radości zobaczenia i uściskania przedmiotów swego przywiązania po 20 miesięcznem oddaleniu, i niepodobna opisać wzajemnych uczuć miłości i nszanowania. Wśród witających wystrzałów z

francuzkich, angielskich i portugalskich okrętów i zamków po obu brzegach Tagu i okrzyków niezliczonej, brzegi i domy w Cascaes do Ribeira nova, gdzie przewożący królową okręt parowy kotwice zarzucił, zapelniający ludności, wszystko witało dawno upragnioną królową, swego Cesarza, i dostojną małżonkę—J. C. M. księcia Braganzy. J. C. M. rozkazał, aby wylądowanie d. 23 z południa nastąpiło; tymczasem minister J. K. M. króla W. Brytanii admirał i officerowie angielskiej floty, i władze municypalne w galowym stroju przybyli na pokład okrętu dla złożenia uszanowania królowej; również urzędnicy koronni, niezliczone mnóstwo dam, ministrowie stanu, cywilne i wojskowe władze, nadintendent policyi, i wiele znakomitych prywatnych osób. Rzeka Tag była napelniona łódkami, na których znajdowali się ludzie zachwyceni widokiem królowej, Don Pedra i jego dostojnej małżonki. O 7 godzinie był obiad, Don Pedro mając po prawey ręce J. Naywierniejszą Mość królową, a po lewey dostojną swą małżonkę, zaprosił admirała hr. de Cap St. Vincent do stołu, wiele dam, kawalera Mendizaval i t. d. W czasie obiadu Jego Cesarska Mość spełnił zdrowie J. Naywierniejszey Mości, co przyjęto zapalem. Królowa podziękowała i spełniła zdrowie wspaniałego oycy, co również spowodowało okrzyki. Admirał spełnił toast za J. C. księżną Braganza, której usiłowania o prawa Portugalskie napawają serca Portugalczyków miłością, poszanowaniem i wdzięcznością. Sir John Milley Doyle, spełnił toast za honor Portugalczyków, wiele innych pięknych spełniono toastów. J. C. Mość powrócił o godzinie 10 do pałacu.

Dnia 20 J. C. M. udzielił wstępne posłuchanie lordowi Russel, jako angielskiemu ministrowi, przedstawił się także francuski posłannik P. de Ludre.

Dnia 28 września. 5 do 6000 miguelistowskich gueryllasów rozeszło się do domów z naszej strony wysłano przez Tag 2000 ludzi piechoty i 400 jazdy; dla trzymania na wodzy gueryllasów w Alementejo. Konstytucyonisci obsadzili Sétubal i pomaszerowali ku Santarem. Nowy miguelistowski dowódca Macdonald jest ulubieńcem lorda Beresford. Angielscy torryrowie nadesłali

pieniędzy Don Miguelowi. Don Pedro wyznaczył na październik wybory kortezów.

(G. P. S.)

Rozmaitości.

W jednej z gazet Saskich jest wezwanie publiczne takowe: „Człowiek bez trwogi i nagany potrzebnym jest na stróża nocnego do gminy *Terpic*» a zatem, dodaje Szląska gazeta, nowy Bayard może być spokojnym, gdyż już będzie miał utrzymanie.— Angielskim Brzytwiarzom i Cyrulikom grozi wielki upadek. Niejaki Pan *Blais* z zakładu gazowego w *Edynburgu*, dostrzegł że włosy psa któremu cokolwiek mokrego wapna na nie padło, dały się drewnienki n. ogolić. P. *Blais* próbował potem na swojej brodzie i gdy takowe namydlenie czyli nawapnienie, tylko parę minut na brodzie pożyło, a natychmiast drewnikiem jak napyknięty się ogolił; niepiszą nam jednakże co się też z jego skórą działo.— Wszystkim wielbicielem sławnego Poety *Szyllera* donosimy; że Rada Kamery *Wertich* w *Rudolstadt*, kazał swoim kosztem odlać ze spiżu popiersie kolosalne tego Poety i umieścić je na urwiskach *Skal* zwanych *Szylershehe* w *Rudolstadtzie*.— W *Wirafan* koło *Wersalu*, żyje służąca sławnej Pani *Pompadur*, nazywa się *Celestyna Vivaj*, i ma lat 114 w jak wielu postaciach oglądała ona dwóch Francuskich!—Przedający masło niejaki *Girth* w Szląsku, ma białą Szpiczkę, która przed kilkoma tygodniami oszczeniła się, podług zwyczajnego topiono szczenięta; przez utratę swoich dziattek suczka była bardzo smutną i często ją po kilkanaście godzin niewidziano, nakoniec widząc że niesie coś w mordce, był to maleńki zajączek którego sobie za syna przybrała, i teraz pielęgnuje go z niezmierną troskliwością; ale też i on odwdzięcza się wzajemnością, jak tylko suczka wchodzi, on biega koło niej, skacze do niej i dopiero jak się z sobą nabawią, zaczyna ssać pierś a potem zasypiają.— *Ptak Kondor*, oyczyna jego jest *Peru* (w Ameryce), jest to największy z ptaków jakiego tylko kiedy widziano i historia naturalna podaje, ma on ogromną siłę w szponach, podnosi bowiem takowemi woly i inne zwierzęta, a wznosząc je do niezmierny wysokości, spuszcza je na ziemię i nasycy się ich ścierwem; przestrzeń rozwiniętych skrzydeł wynosi 40 stóp, lotki są 20 stóp długie, a pióra skrzydłowe mają 8 cali obwodu.— Jeden z mechaników usiłował te ptaki zaprzęgać do balonów i kierować nimi jak końmi.

SPROSTOWANIE.

W gazecie wczorajszej na tytułowej stronie, w przedziale drugiej, w wierszu 8. od góry, zamiast *zgięte*, powinno być: *zdjęte*.